

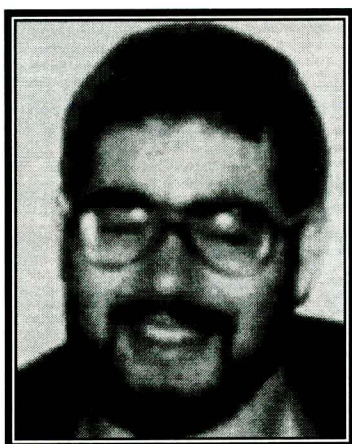

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון גבריאל (גבי) גפני ז"ל

בן חנה ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך ג' בשבט תשכ"ג, 19/2/1953

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1971

שרת בחיל התקשוב

נפל בעת מילוי תפקידו, מאש מחבלים

בתאריך י"ז בסיוון תשמ"ג, 29/5/1983

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 11 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 30 בנפלו

קורות חיים

בן חנה ושלמה, נולד ביום ג' בשבט תשכ"ג (19.2.1953) בירושלים. בן שנה אחת היה גבי, כשחלה במחלת שיתוק-ילדים. עקב מחלתו נשארה ידו השמאלית משותקת. אבל למרות נכותו הוא תפקד כהלכה והתקדם בחברת הילדים ובבית-הספר. הוא למד בבית-הספר היסודיים "אגרון" ו"יפה-נוף". מילדות גילה גבי נטיה לעבודת-יד, לכן המשיך את לימודיו בבית-הספר המקצועי "ברנדייס". בשנת 1971 הוא סיים את לימודיו התיכוניים במגמת אלקטרוניקה.

גבי ניחן בנפש רגישה. הוא השתדל לעזור בעבודות הבית ובגינה, וסייע לילדים שהתקשו בלימודיהם. בשנות לימודיו "אימץ" גבי ילדים, ועזר להם בקליטת חומר הלימודים ובקליטה החברתית.

בתקופת לימודיו בבית-הספר התיכון, הוא הצטרף לתנועת "המחנות העולים". הוא נבחר למשלחת לצרפת שארגנה עיריית ירושלים, במסגרת מפעל לחילופי נוער.

בסיום לימודיו עמד גבי בפני בעיה, אם להתגייס לצה"ל או להמשיך בלימודיו בעתודה האקדמאית. עקב נכותו היה יכול להקל על עצמו ולהשתחרר משירות החובה, אבל הוא לא רצה להיות נער חריג.

ביום 7.11.1971 הוא התגייס לצה"ל ושירת בחיל-הקשר, כטכנאי אלקטרוניקה. הוא השתלם בקורסים אחדים והצטיין בהם. במרס שנת 1973 עלה גבי לדרגת רב"ט, ובסוף אותה שנה עלה לדרגת סמל. במלחמת יום-הכיפורים הוא שירת בחזית הדרומית, בקו הראשון לאורך התעלה. הוא אף חצה את התעלה ושירת בשדה התעופה בפאיד.

באוקטובר 1974 עבר גבי קורס מתקדם ועלה לדרגת סמ"ר. הוא המשיך לשרת בצבא הקבע, עד ששוחרר, בנובמבר 1975. לקראת שחרורו חיווה מפקד יחידתו דעתו עליו: "גבי הוא בעל מקצוע מעולה, בעל חוש אחריות מפותח, מתגבר על תקלות. תודות לתושייתו ויוזמתו מבצע הוא את תפקידו באופן הטוב ביותר".

לאחר שהשתחרר מצה"ל החל גבי ללמוד באוניברסיטה של חיפה. לאחר מכן, הוא עבר לאוניברסיטת הנגב בבאר-שבע. בזכות ציוניו הוא קיבל מילגות לימודים וסיים את האוניברסיטה בתואר מהנדס אלקטרוניקה. אחרי שהשלים את לימודיו נסע לאוסטרליה, ועבד שם במקצועו כמחצית השנה. הוא חזר לארץ ועבד כמהנדס במפעל "טלרד" בלוד. את כל מרצו וכשרונו הוא השקיע בעבודתו.

כשפרצה מלחמת שלום הגליל גויס גבי לשירות מילואים. נפשו הרגישה התרשמה עמוקות מן הנופים שהתגלו לעיניו בלבנון והוא הרבה לצלם. גבי סופח לפלוגת המפקדה. אחרי שנפל סיפר עליו מפקדו: "גבי, כבעל מקצוע ייחודי, לא גויס עם גדודו, אלא סופח ליחידה המקצועית. הוא פעל בפלוגת המפקדה. בכל מקום שבו היה צריך לעזור, גבי היה שם. בפשטות, בחברות בנכונותו לתת כתף התחבב על חבריו".

בתום הקרבות היה צריך להוריד את הכלים לטיפול בימ"ח. גבי, שעמד להשתחרר, התנדב ודאג להחזרת הכלים לכשירותם.

ביום י"ז בסיוון תשמ"ג (29.5.1983) נסע גבי במכונית בלבנון. מכונית ובה מחבלים, התקרבה לקראתו, נפתחה עליו אש והוא נהרג, כשבדידו המצלמה שליוותה אותו בכל תקופת שירותו בלבנון. בן 30 שנים הוא היה במותו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שר הבטחון משה ארנס כתב עליו להוריו: "גבריאל שירת ביחידת מודיעין, בחיל הקשר. הוא היה בעל מקצוע ייחודי, התנדב לכל משימה, היה חבר למופת והתחבב על כל מי שהכירו".

גבי הובא למנוחות בהר הרצל בירושלים. הוא הניח אחריו הורים, אח ואחות.